

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі число по 8 р. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня
крім неділь і руских свят
о год. 6-й пополудни.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 9
ул. Коперніка. — Експедиція
місцева в Агенції Линдовского
в пасажі Гавсманна.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Рекламаций неопечатані вільні
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
10 кр. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 20 кр. від стрічки. По-
дяки і приватні донесеня по
15 кр. від стрічки.

Вибори до ради державної
з куриї сільської.

1. В окрузі виборчим Калущ-Долина-Бібрка на 590 голосуючих одержав Юл. Романчук 238, староста долиньский Навроцкий 352 голосів.

Вибраний Навроцкий.

2. В окрузі Самбір-Старемісто-Турка-Рудки на 643 голосуючих одержав Мод. Каратницький 408, др. Корн. Чайковский 233 голосів.

Вибраний Мод. Каратницький.

3. В окрузі Броди-Камінка на 512 голосуючих одержав Барвіньский 380, Андр. Могильницький 121 голосів.

Вибраний Олекс. Барвіньский.

4. В окрузі Коломия-Косів-Снятин на 559 голосуючих одержав др. Окуневский 300, селянин Сандуляк 249 голосів.

Вибраний др. Окуневский.

5. В окрузі виборчим Стрий-Жидачів-Дрогобич на 627 голосуючих одержав Ксен. Охримович 341, др. Олесницький 294 голосів.

Вибраний Ксен. Охримович.

6. В окрузі Станиславів-Богородчани-Надвірна-Товмач на 666 голосуючих одержав о. Мандичевский 428, Юл. Романчук 238 голосів.

Вибраний Мандичевский.

7. В окрузі виборчим Жовків-Рава-Сокаль на 655 голосуючих одержав др. Король 287, Нат. Вахнянин 344 голосів.

Вибраний Нат. Вахнянин.

8. В окрузі Сянік-Березів-Лісько на 607 голосуючих одержав о. Ринявець 173, Віктор (дідич) 304, Мілян 124.

Вибраний Віктор.

9. В окрузі Перемишль-Добромиль-Мостиска на 602 голосуючих одержав др. Франко 205, Павло Тишковский 392 голосів.

Вибраний Павло Тишковский.

10. В окрузі Ярослав-Чешанів на 425 голосуючих одержав о. Подольский 65, селянин Сяра 29, Цена 323 голосів.

Вибраний Цена.

11. В окрузі Львів-Городок-Яворів на 597 голосуючих одержав Вас. Нагірний 272, Мерунович 315 голосів.

Вибраний Мерунович.

12. В окрузі Золочів-Перемишляни на 536 голосуючих одержав о. Дан. Тянякевич 291, селянин Наливайко 153 голосів.

Вибраний Тянякевич.

13. В окрузі Бережани-Рогатин-Підгайці на 607 голосуючих одержав Романчук 286, др. Валевский 312 голосів.

Вибраний Валевский.

14. В окрузі Заліщики-Борщів-Городенка на 588 голосуючих одержав др. Дорундяк 237, Голєвский-Чарковский 340 голосів.

Вибраний Голєвский-Чарковский.

15. В окрузі Бучач-Чортків на 441 голосуючих одержав Юл. Романчук 169, Корн. Городиский 272 голосів.

Вибраний Городиский.

16. В окрузі Тереховля-Гусятин на 396 голосуючих одержав селянин Ф. Содомора 168, др. Ольпінський 227 голосів.

Вибраний Ольпінський.

17. В окрузі Тернопіль-Збараж-Скалат на 482 голосуючих одержав Йосафат Шмігер 202, др. Пининський 263 голосів.

Вибраний Пининський.

18. В окрузі Краків-Хшанів-Величка. Вибір нескінчений.

19. В окрузі Вадовіце-Мисленіце. Вибір нескінчений.

20. В окрузі Бяла-Живец. Вибір нескінчений.

21. В окрузі Н. Санч-Ліманова-Н. Тарг-Грибів. Вибір нескінчений.

22. В окрузі Бохня-Бжеско. Вибір нескінчений.

23. В окрузі Ясло-Горлиці-Кросно. Вибір нескінчений.

24. В окрузі Тарнів-Пільзно-Домброва на 540 голосуючих одержав Бойко 392, Плазінський 152.

Вибраний Бойко.

25. В окрузі Ропчиці-Мелец-Тарнобжег. Вибір нескінчений.

26. В окрузі Ряшів-Кольбушова. Вибір нескінчений.

27. В окрузі Ланцут-Ниско на 449 голосуючих одержав др. Мікевич 14, гр. Гомпеш 238, др. Яхович 190 голосів.

Вибраний Гомпеш.

До виходу Руслана не напіли ще наконечні вісти телеграфічні про результат виборів з вісьмох округів виборчих. Імовірно вийде в Кракові Др. Данеляк, в Бялій — Крамарчик, в Вадовіцях — кс. Шпондер, в Новім-Санчі — Поточек, в Ропчицях — Кремпа, в Ряшеві — Гольцер, в Горлицях буде тісний вибір.

Коли вперше проявився вплив „Кобзаря“
Т. Шевченка, вид. в р. 1840 на руске
письменство в Галичині?

Критичні замітки Дра Кирила Студинського.
(Дальше.)

Маркіян співав:

От так, Николаю, вкраїнські вірлята
І веселять душу й серце закривають;
От так, Николаю, рускі соколята
То в голос, то з тиха матери співвають,
Аж мило згадати, як то серце бить ся,
Коли з України руская пісенька
Так мило, солодко вколо серця вьє ся,
Як коло милого дівка русявенька,
Так го обнимає, так до себе тисне,

Пригортає і любує

І голубить і цілує,

Що трохи не скажеш: пусти мене, пісне!
Аж тут і небаком буйний вітер повине,
Гостинець вже иньший, от вже думку несе.
Несе й каже: сю ніч степами гуляв я,
Нагулявшись до волі, по могилах лягав я,
Будім то спочити — а то підслухати,
Як то стара бувальщина буде розмаляти;

Про давні літа,

Про давні часи,

Як слава гула,

Сьвітом в окрузі;

Про руских батьків,

Боярів, князів,

Про гетьманів, козаків.

І стане повідати з разу так мило,
З тиха й величаво, мов над морем цвила
Цвіт-доля любенько — потім засковиче
З під могил, казавбись, старих людей кличе,

Щоби поспитати

Про сніг, про шаблюку,

Щоби розвідати

Про орду канюку:

Як руским тілом згодувала ся,
Як русков кривлев наповала ся,
Як руска шаблюка все єї витала,
Як кривим зубом серце добувала,
В пущи вигідненько на нічліг стелила,
В воду, під могилу спати кладовила.
І знов згомонить ти нишком, мило — немно —
Як в сумерк вечерний, півсонно, півтемно;
І луну розпустить ген-ген дубровами,
Ні то комусь то, десь там повідає:

Як то колись то красою засяє,

Як при чорнім морі

Себе заквітчає,

В степах на просторі

Весело заграє,

Як в водах — Дніпрі

Змиєсь, прибере ся,

Легоньким крильцем

На Дністр занесе ся,

В тихенькім Дністрі

Собі пригляне ся,

Крильцями сплесе,

Стрясе, злопотить,

Під небо, до сонця

Ген-ген полетить;

Під небом край сонця

Сонічком повисне,

І буде літати,

І буде співати,

І о рускій славі

Скрізь сьвіту сказати.¹⁾

Поезію ту не назвали би ми инакше, як апофеозом української пісні, котра одна розказує нам про нашу бувальщину, тіпнить або печалить наше серце згадкою про прожите, котра одна «буде літати і буде співати і о рускій славі скрізь сьвіту казати». В поезії тій виступає рівночасно Маркіян горячим речником народної, духової і культурної єдності Галичини і України

Що Маркіян одушевляв ся народною поезією, про се свідчать нам єго стихотвори, в котрих замітний вплив пісень народних.²⁾ Пісні народні зве Маркіян «жемчугами», котрі «разом нанизані вчиняють ся великим, сяючим намистом

¹⁾ Онішкевича «Руска бібліотека» Т. III. стр. 3—5.

²⁾ Порівнай «Geneza poetycznych utworów Mark. Szaszkiewicza». стр. 11—24.

Гадки по виборах з п'ятої курії.

Мандати з п'ятої курії припали в найбільшій числі Слов'янам австрійським. Слов'яни одержали на 72 послів 37 нових заступників. Німцям припало 31 мандатів, Румунам 1, Італіянцям 3. Показує ся з того, що Долитавщина наша, наколиби ординація виборча в прочих куриях була справедлива, не уложена в користь елементу німецького, — Слов'яне вели би перед в конститутційнім життю Австрії, відповідно до своєї переваги чисельної. Се перший результат виборів з п'ятої курії.

Другим результатом є проява, що так званий лібералізм німецький, а на ділі жидівський, опертий на теорії менчестерській: насилування економічно слабшого через економічно сильнішого а протегуючий капіталізм — що сей псевдолібералізм в масах населення не найшов для себе ніякої підстави. Ліберали не зискали для себе в п'ятій курії ні одного мандату.

Третім вислідком виборів з п'ятої курії є те, що до законодавчого тіла австрійського вперше увійшов в більшім, хоча не дуже значнім числі елемент соціально-демократичний. Елемент сей був доси репрезентований одним-одиноким Пернерсторфером, котрий при теперішніх виборах в Вієрнайштаді — перепав (!?). Яке буде поведення нововибраних 12 соціалістів в раді державній? — на се питання, поки-що, не хочемо відповідати здогадами. Не звісно бо навіть, чи соціальні демократи будуть становити одну цілість в парламенті о одній програмі, чи роздроблять ся після країв або народностей, котрих спеціальні інтереси они повинні би заступати в першій лінії? »Neue fr. Presse«, плачучи над паденням лібералізму, потішає ся вправді тим, що прапор лібералізму піднесуть наново соціальні демократи, але чи буде так? Чи не звернуть ся ті елементи як-раз против сего табору соціалістичного, котрого інтереси заступала і заступає »N. fr. Presse«?

З виборів з V. курії виявило ся дальше і те, що слов'янські краї вибрали і в тій курії переважно послів о закрасці уміреного чи то консерватизму чи демократизму, коли противно німецька частина Чехії та Морави враз з Краковом, Львовом і Цешинем вибрали соціальних демократів. Приписати се належить з одної сторони обставині, що згадані частини посідають значно розвинений промисел фабричний

для ший пишної цариди.³⁾ Маркіян займає ся горячо збиранням пісень народних а его етнографічна збірка входить в склад пісень, напечатаних Вацлавом Залеским (1833 р.)⁴⁾ Польско-українська школа, для котрої багатим жерелом поетичного натхнення була українська народна пісня, нашла відгомін в поезіях Маркіяна.⁵⁾ Поезії Метлинського в котрих пробиває ся різко вплив скорбних українських дум, пересіпав по частини Маркіян в своїх стихотворах.⁶⁾ Се все вказує нам, як високо цінив Шашкевич народну пісню, як припали йому до серця ті твори, в котрі внесла жите, дала мотиви або кольорит питома, народна Муза.

Зрозуміле також для нас, що мисляча душа, якою був Маркіян Шашкевич, не обмежувала своїх симпатій на тісні рамки своєї вітчизни Галичини, тим більше, що твори українських письменників, Котляревського, Основ'яненка, Метлинського і других поетів, доступні Маркіянові стверджували як найкраще, що в Галичині і на Україні живе один і той самий нарід, гомонить одна і та сама мова і пісня.

Всеж таки цікаво буде прослідити, чи так на сей ентузіазм для української пісні, як і на висловлене гадок про духову єдність Галичини і України, які подибуємо в стихотворі »Побратимови« не вплинув »Кобзарь« Тараса. В тій цілі приглянемо ся змістови першого видання »Кобзаря«.

(Конець буде).

³⁾ Онішкевича »Руска бібліотека« Т. III. стр. 62.

⁴⁾ Там же. Т. III. стр. XVII.

⁵⁾ Про вплив поетів польско-української школи на діяльність поетичну Маркіяна гледи: Geneza poet. utwór »Mark. Szaszkiewicza« стр. 24 і дальші.

⁶⁾ Там же стр. 28 і 33.

і що згадані міста до виборів з V. курії відносила ся дуже апатично. Чехи, Поляки, Русини, Словінці і Хорвати визискали вибори з V. курії переважно в користь ідеї народної. Они скріпили сими виборами заступництво національних своїх інтересів в раді державній. Тироль і Горішня Австрія зазначили до того, що населення сих двох країв має на оці побіч інтересу національного також і добро церкви. З тих двох країв вийшли при виборах з V. курії майже виключно клерикали.

Долішня Австрія, край передаруляньський і полуднева Стирія доставили раді державній спорний контингент антисемітів, числом 12. Чи антисеміти теперішні займуть в раді державній давнє становище крайної опозиції, на яким стояли в часі коаліції і в перших часах за кабінету гр. Баденього, ми сумніваємось. Их провідник, др. Люеґер, уляг мабуть значній метаморфозі. Антисеміти дійшли вже до своєї цілі, т. є. они поборили рішучо лібералізм німецько-жидівський в Долішній Австрії, а тепер була би для них пора, взяти ся за осушення тих позитивних реформ в користь християнського населення свого краю, котрих так сильно доси домагали ся. Реформи такі не пошкодять Австрії, а може вплинуть навіть користно на зміну сумних обставин, в яких знаходять ся і ті краї, де семітизм виявив також погубний вплив на долю християнських жителів. Тількиж не можна при сім забувати, що антисеміти і близькі їм націоналісти німецькі до Слов'ян австрійських відносили ся і мабуть віднесуть ся і на будуче більше ворожо ніж німецькі ліберали. Іменно Галичина була доси обом тим фракціям солею в оці. Паролею їх економічною було: »Для Галичини ні шеляга!« паролею політичною буде мабуть: здобути для Німців австрійських утрачений рай верховодства в Долитавщині. Они і націоналісти німецькі станули, як звісно в першій лаві до бою против Цілей. Они і предкладали кілька разів Полякам галицким відрубність Галичини за ціну поборотя Чехів і Словінців. Они своїм нахальством і шовінізмом німецьким спонукали і те, що з лівих скоріше ще заєдно до компромісів виторпило ся сторонництво т. зв. поступовців німецьких, а на ділі яких ворогів Слов'ян. Антисеміти ті увійдуть тепер в значнійшій числі до нової ради і здає ся покажуть небавом свої роги докладнійше, а роги ті звернені в першій лінії против Галичини, яко »пасивного« краю.

Вибори з IV. курії.

В Горішній Австрії вибрано 7 послів, іменно вийшли з вибору: Пляс, Раммер, Шахінґер, Цегетмаєр, Добльгамер, Венґер і Рогль. Всі консерватисти.

В Долішній Австрії вийшло 8 послів, іменно: Вольмаєр, Оберндорфер, Верґані (редактор »Deutsches Volksblatt«), Гофбавер, Шрайбер, Троль, Польгофер — антисеміти і Ріґлер (католицький людовець).

На Мораві вибрані: 11 послів, а іменно вийшли: Мартінек, Виходіль, Свужіль, Гайнріх, Поспішіль, Пражак, Розкошні, Сайхерт — чеські кандидати компромісові і відтак вибрані: Зайдель (людовець католицький), Найнтайфель (антисеміт).

На Шлеску вибрано 3 послів, іменно: Ке. Свежи і Кайзер (німецький націонал).

В Сольногороді вийшли два послів: Кайль і Ів. Фукс, оба клерикали.

В Каринтії вибрані 4, іменно: Айнспілер (Словінець), Черніг, Гон і Верніц, три послідні катол. людовці німецькі.

В Країні вибрано 5 послів. Вибрані суть: Сустерціц, Зільник, Поґаднік, Пфайфер, і Повше — самі Словінці. Підчеркнені були вже послами.

Вибори з більшої посілости.

На Буковині вибрані: Стефанович (Поляк), Цуркан і Василько (Румуни).

Угода з Угорщиною.

2. Справа банкова.

Побіч обговореної нами справи квот, які мали би платити обі половини держави на спільні видатки, займає друге місце управильнене

становища межі обома правительствами а банком австро-угорським. Про сю справу подамо те, що було предметом найновіших переговорів межі обома правительствами на послідній раді у міністра скарбу австрійського, Білінського. Там уложено:

1) Банк австро-угорський обов'язаний відписати від теперішнього довгу державного, відносячого 76 мільонів зр., 16 мільонів зр., так, що держава буде банкови вина лише 60 мільонів зр. За те сплатить австрійський скарб банкови 30 мільонів зр. в золоті і через те довг державний зредукує ся до 30 мільонів. Після закону з 27. червня 1878 р. причинить ся Угорщина до тої сплати (30 мільонів зр.) трицятма процентами, т. є. Угорщина зобов'язує вернути Австрії 9 мільонів зр. в 50 ратах без відсотків.

2) Банк одержить повномоче взяти з свого резервового фонду 15 мільонів зр., щоби без всякої доплати своїх акціонерів номінальну вартість акцій піднести з 600 на 700 зр. а через те свій акційний капітал збільшити з 90 мільонів на 105 мільонів зр. через відписане довгу державного і через доплату на акції зменшити ся фонд резервовий з 30 1/2 мільонів на два мільони. Оба правительства зобов'язали ся за те на основі ошачовання піднести вартість реально-стий оцінених тепер в білянсі на 4-9 мільонів, о 1-5 мільона зр., так, що фонд резервовий піднесе ся на 4 мільони.

3) Оба правительства застерігають собі право, по впливі привілеґії банку, до видавання паперових нот, переняти від банку се право з силою за кожду акцію по 700 зр., отже в цілости за суму 114 мільонів зр.

4) Чистий зиск банку буде поділений межі обі половини держави не в дотеперішній пропорції 70:30, але в пропорції, відповідній до аґенд банку в обох половинах держави.

5) Контингент нот, в високости 200 мільонів без покриття металічного, які видавати має право банк, лишає ся і на дальше незмінений. На ділі однаков сила емісії нот через банк збільшить ся о 45 1/2 мільонів зр. т. є. о стільки, о скільки зменшив ся довг державний до банку. До часу виплат барівкою (золотом) одержить банк право, суму 50 мільонів зр. покрити посторонними векселями з покриття металічним замість дотеперішньої суми до 30 мільонів.

6) Рада генеральна буде зложена враз з губернатором банку з 17 членів. Губернатора іменують оба правительства в порозумінню з собою а цісар потверджує его. Губернатор орудує справами банку лише через 5 літ. Правительства іменують і обох віце-губернаторів і їх обох заступників. Загальні збори ради генеральної вибирають 6 австрійських і 6 угорських горожан до ради генеральної, котра в такий спосіб буде складати ся з губернатора, вісьмох австрійських і вісьмох угорських горожан. Перевагу національну надасть раді кождохасовий губернатор після того, чи він буде Австрієць чи Угор. Вибрані члени ради генеральної, по шість з кожної половини держави, будуть становити дирекцію австрійську і угорську з-окрема.

7) Компетенція дирекції буде розширена. Резерви касові обох половин держави будуть в часті зложені в банку. Привілеґія банку буде тривати від 1898 до 1910 року. Правительством не буде мати права veto в справі означування стопи процентової.

Вісти політичні.

Справа кретенська. »Journal de St. Petersburg« каже, що відповідь Греції не може нікого вдоволити. Держави в тім згідні, що старають ся удержати мир на вході, не можуть для того пристати жадним способом на прилучення Крети до Греції і приступлять до акції проти Греції. Держави не потребують до успокоєння Крети співучасті Греції. В сферах париских заволоділо пересвідчене, що Ганото заявить в парламенті більше-менше таке: Держави суть з собою згідні і тому мир європейський за-поручений.

З Атин доносять під днем 15 марта: Війська турецькі стоять згромаджені на границі грецько-турецькій коло Еясови в силі 18.000. Рівнож і скріплено залоги турецькі в Елірі. Офіцій маринарки Каляви (Прусак) здав султанови

справу о положенню флоту турецької. Після єго суду турецькі панцирники так лихо узброєні, що не спосібні до якої-небудь акції воєнної проти кораблів грецьких.

В Каней, де нагромадилось багато Турків, панує голод і заходить небезпечність епідемії. Адмірали ескадри європейської вислали до своїх держав телеграми з просябою о надісланні їм помочи в людях, бо дотеперішні сили не годні сповняти тяжкої служби в занятих місцевостях кретенських, в містах Ретимні, Кандії і Сітії. Розійшлися також вісті, що Німеччина і Австрія не вишлють своїх військ на усмирення Крети, а паціфікацію мають перевести лише війська італійські і французькі, сї послідні тоді, наколи парламент французький на се згодить ся.

Після «Berl. Tagblatt-y» почне ся блокада пристаней кретенських імовірно 16 марта, а наколи би ся блокада не мала успіху, то ескадра європейська буде блокувати пристані грецькі. Правительство грецьке буде о тім повідомлене звичайним письмом. Окупація Крети буде мішана після проєкту Сельсберіго. В суперечности з тою вісттю стоїть друга з Відня, що блокада пристаней наступить рівночасно на Креті і в Греції. Відтак послідую окупація Крети через війська європейські, а потім буде іменованій губернатор Крети. Васос має полишити ся на острові, але наколи в певній часі не опустить добровільно Крети, то європейські війська відітнуть єму довіз живности. Ганото заявив в французькім парламенті, що програма акції держав європейських буде така: Автономія Крети з узнанєм султана яко суверена; відкликане військ грецьких; відкликане військ турецьких з випілкою тих, що полишають ся в місцевостях, занятих військами європейськими; кожда держава вишле 500—600 жовнірів. Наколи би Греція сейчас не витягнула своїх військ, то єї зневолять до сего держави через блокаду Крети і деяких пристаней грецьких. Франція не може в справі кретенській вести окрему політику, бо в такім случаю відносини на виході були би управильнені проти інтересів Франції, без неї. Правительство предкладає проте парламентови проєкт спільної акції Франції з державами європейськими. Через анексію Крети до Греції могло би прийти до війни європейської, а Франція сего не хоче. Європа зневолить однаковж Туреччину до заведення реформ на Креті, без котрих Туреччина могла би розпасти ся. По тій заяві, прийнятій парламентом, війшов сейчас розказ, щоби один батальон військ французьких відплив з Тульону на Крету. Агенція Стефанього доносить з Риму під днем 16 марта, що всі адмірали ескадри одержали вже розказ оголошення блокади Крети.

НОВИНКИ.

— **Увільненє о. Мироновича** і прочих увязнених селян з Березовиці великої випущено на свободу по укінченню слідства на внесок слідчого судії і за згодою прокураторії по зложенню ними приречення, що ставлять ся на кожде візване суду.

— **Неспокої у Львові** 15 с. м. прирваджено з Давидова до арештів львівських нову партію селян по першій годині під сильною ескортою гусарів. Підчас того вчинило ся знов величезне збіговиско. Патролі війська і поліція переходили улицями. До першої години спокій не зачолонений. Мимо того купці позамикали свої склепи. А мешканці Львова бояли ся поглянути через вікно на улицу.

— **В пам'ять XXXVI-их роковин смерті Тараса Шевченка** устроюють руско-народні товариства «Руска Бесіда», «Просвіта», товариство імені Шевченка, «Руске товариство педагогічне», «Зоря», «Народна Рада», «Клюб Русинів», «Львівський Боян», «Шкільна Поміч», «Сокіл», «Руселан» і «Академічна Громада» в середу дня 17. н. ст. марта 1897 в великій салі «Народного Дому» при співучасті пань: Сал. Крушельницької Я. Королевичівної, пана Ол. Мишуги, «Львівського Бояна» і музики 80 п. п. під проводом капелъника п. Фридриха концерт з такою програмою: 1. Вербицький: Симфонія D-moll, оркестра. 2. Вступне слово. 3. Лисенко-Шевченко: «На що мені чорні брови», сольо сопраново пани Я. Королевичівної. 4. Матюк: Хор духів з опери «Інвалід», хори мішані, сольо-сипіви на сопран, барітон, бас; «Львівський Боян» в супроводі оркестри. 5. Лисенко: Рапсодія 1-а на фортеп'яно, відіграє панна Гамотівна. 6. Лисенко-Шевченко: «Росли укупочці» дуєт пани Королеви-

чівної і п. Мишуги. 7. а) Топольницький-Шевченко «Три шляхи» — хор мужеский і б) Лисенко-Шевченко: Хор бранців «Львівського Бояна». 8. Шевченко: «Посланиє» деклямація п. І. К. 9. Лисенко-Пчілка: «Дівчино-рибалонько», сольо тенорове п. О. Мишуга. 10. Лисенко: Каватина з оп. «Різдвяна ніч», сольо сипів пани С. Крушельницької в супроводі оркестри. 11. Топольницький-Шевченко: «Хустина», хор мішаний з сольо-сипівом сопрановим і теноровим — «Львівський Боян» в супроводі оркестри. 12. Закінчить: Слово від молодіжи академічної.

Ціна місць: фотель 1-50 зр., крісло першорядне 1-20 зр., крісло другорядне 1 зр., партер 80 кр., галерія 30 кр. — Білети можна набути в «Рускій Бесіді» (ринок 10, I. пов. від 12 до 1 в полудні і від 6 до 8 вечером, а в день концерту від години 5 вечером при касі. — Чистий дохід призначений на стипендію імені Тараса Шевченка. — Гардероба примусова. — Початок точно о годині 7-ій вечером. — В часі виконання поодиноких програм будуть двері від салі безпословно замкнені.

— **Руска молодіж гімназія в Тернополі** устроює дня 24. марта с. р. в пам'ять XXXIV. роковин смерті незабутного кобзаря народного Тараса Шевченка вечірницю з слідуючою програмою: 1) Вступне слово, Вп. проф. В. Л. 2) Руска пісня, В. Матюка, хор муж. 3. Reverie Russe pour le piano, Fl. Неггмана, сольо фортеп'янове, т. Л. Г. 4) Заспів, Т. Шевченка, деклямація т. О. С. 5) Помарніла Н. Вахнянина, сольо барітонове в супроводі фортеп'яну, т. Е. К. 6) Шевченко а Україна, т. І. Т. 7) Думка Т. Шевченка, деклямація, т. Л. Г. 8) Збірник думок і частина з «Фавста», сольо скрипкове в супроводі фортеп'яну, т. С. Г. 9) Дівчина і рута, Ф. Колесси, хор муж. 10) Пісня румунська, сольо на цитрі, т. В. Б. 11) О. А. Козачковскому, Т. Шевченка, декл. т. С. Б. 12) Віймики з «Вулиці» Ф. Колесси, хор муж. і міш. — Початок точно о годині 8. вечером.

— **В Коломиї** заповіджене на 14-ого с. м. представлене народної драми «Катерина, дочка козака Остапа» відкликано з причин від виділу товариства непередвиджених. — Виділ тов. «Зоря» в Коломиї.

— **Від пані Олександри Кулішевої**, вдови по бл. п. Панталеймоні Кулішу, дістало товариство «Академічна Громада» дня 12 с. м. на руки голови тов. Голубовича письмо, в котрім пані Ол. Кулішева дякує за кондольний телеграму, яку товариство вислало їй на вість про смерть Куліша. Зміст сего письма такий:

Високоповажне добродійство! Велико дякую Вас і Академічну молодіж за ту горячу єльозу, котра змішалась з моєю і дала полегкість моєму серцю. В останню хвилину життя свого моя дружина і сподвижник слова українського спитав паперу і оловець, писав нерозбірчливо і одложивши в бік папер і поднявши немощну руку свою над чоло, став швидко писати по воздусі. Годин из три писав, стрічка за стрічкою, як на папері. З ранку він не прорік уже ні слова. А в вісім годин сподвижник українського слова, подружжя моє незабуте до віку, саво моє згасло. — З великим поважанем Олександра Куліш. 1897 року 22. лютого Ганни-на Пустинь.

— **Павло Граб** — се прибрана назва одного нашого талановитого письменника, котрий уже довгі літа пробуває на далекій Сибірі. Мало що не 10 літ уже покутує він у тім пеклі за несповнені гріхи: зразу жив у Іркутську, та відси за якусь арештанську історію єго заслано на віки вічні в одну з найстрашніших сибірських нор у Вілюйск. В наслідок коронаційного маніфесту царського даровано і нашому письменникови полегкість; єго переведено в Якутск, о 1000 верстов на захід від Вілюйска і позволено єму жити на селі де будь у східній Сибірі. Звісно єя полегкість може бути правдивим засудом на смерть, коли губернатор захоче запроторити чоловіка в який далекий, глухий улус, де єму не буде ні товариства, ні лектури ні праці ані помочи в хоробі. Страшно подумати, що така доля може ждати й нашого талановитого письменника, а до того в такім стані, в яким він є тепер.

Він тяжко хорий на груди. Доконали людодіи ще одну молоду силу, понівечили гарний талант, що міг би був зробити чимало доброго серед своєї рідної єсупільности. І нема тої сили щоби хоч тепер, засудженого на смерть самою природою, вирвала єго з пазурів варварської адміністрації, облекшила єму муки конаня.

— **Гріх і гріш.** (Добра батькова рада). З Буковини:

Ти памятай, мій добрий сину,
Платити все за «Буковину»
Безгрішна руска та душа,
Що на се не жалує гроша;
Але безгрішні адміністрації
На сьвітлі не мають рації.

— **З Буковини:**

Ой скричали нині гуси:
Воля є заступник Руси!
Ой якже нас він заступить?
Новий ордер собі купить.

Та якже нас оборонить?

Перед Волохом єя склонить:

«Ой я люблю вас, Волохи,

А Русинів ані трохи!

Зробив же я перше нулю,

А ще зроблю тепер дулю!»

Поцілує та з поклоном:

«Зробіть мене ще бароном!»

— **Новий медаль** буде оснований на порученє цїсаря за заслуги на поли добродійности і людяности. Сей медаль будуть могли діставати і поодинокі люди і товариства, що розвивають успішну діяльність в згаданім напрямі. Дотичне власноручне письмо цїсаря появиться ся в найближшій часі.

— **Застрілив тещу.** В селі під Віднем лучила ся на днях пригода така: Парубок по довшій службі у стареньких господарів оженив ся з їх донькою. Понеже за свою роботу при газдівстві від скупой чнщи одержував лише страву, одїж і 20 кр. тижнево, виліз одного дня на під, станув в віконце і звідси поцілів з стрільби свою тещу, що як-раз виходила з стайні. Поцілена упала. Зять збіг скоренько з поду і став умиряючу мовто ратувати. Теща сказавши ще кілька слів: «То ти зробив», — померла. Старий 74-літний чоловік убитої повідомив о пригоді жандармерію, котра убийника сейчас увязнила. Убийник толкував ся зразу, що стрілив до kota і лише нехотючи поцілів тещу, але небавом признав ся до вини.

— **Спростованє.** «Przegląd» з 26 лютого умістив кореспонденцію з Десятник, в котрій тяжко образив о. Александра Ротка і пописав на него клевети, мов би сей євщанин говорив, що «найтяжшим ворогом народу є шляхта, що она хоче наріз запропастити і завести паньщину». Та кореспонденція згадує дальше що о. Ротко ходив до коршми агітувати і що єго селяни там обиджували. Тепер містить о. Ротко спростованє, котрим збиває всякі зроблені єму закиди. З спростованя сего показує ся, що діяльність о. Ротка лиш на узнанє заслугує. О. Ротко ходив до коршми але як раз по те, що хотів мати при виборах своїх виборців тверезими. Так само написав був «Przegląd» на о. Льва Горалевича з Угерска, що він наклоняє своїх парохіян голоєувати на польську листу. На се о. Горалевич так пише: «Мої засади політичні є, що виборцями в руских громадах повинні бути Русини, як рівнож посольські мандати з V і IV курії у всхідній Галичині належать ся виключно Русинам». Крім сего заперечує о. Горалевич рішучо, що він голосував на польських виборців.

— **П. Ол. Барвіньський** виїхав до Мєрану.

ВІСТІ ЕКОНОМІЧНІ І СТАТИСТИЧІ

Рахунок Товариства взаємного кредиту «Дністер» стоваришєня зарєстрованого з обмеженою порукою за місяць лютий 1897.

I. Стан довжний.

1. Уділ членів.	22.333 кор. 04 сот.
2. Фонд резервовий.	1.142 „ — „
3. Вкладки:	
а) стан на початку місяця.	135.222 к. 09 с.
б) вложено в лютім.	15.360 „ 44 „
в) винято.	2.753 „ 11 „
позістає з кінцем лютого	147.829 „ 42 „
4. Сальдо процентів (побраних)	5.041 „ 84 „
5. Зиск з року попереднього	989 „ 31 „
Сума.	177.335 кор. 61 сот.

II. Стан чинний.

1. Позички уділені:	
а) стан на початку місяця.	147.405 к. 74 с.
б) уділено в лютім.	17.540 „ — „
в) сплачено в лютім.	2.732 „ 92 „
стан з кінцем лютого	162.212 кор. 55 сот.
2. Готівка з днем 28/2 в касі	3.429 „ 63 „
3. Льокація: а) в падниці поттотів (обороті чековим)	9.384 „ 34 „
б) в інших інституціях кредитових.	2.200 „ — „
4. Сальдо коптів адміністрації	109 „ 09 „
Сума.	177.335 кор. 61 сот.

Членів прибуло 38, убуло 0, отже разом з кінцем лют. число членів 571 з деклярованими 608, уділами в сумі 30.480 кор. З припавших до заплати рат позичкових залягало з кінцем лютого 22 рат в сумі 1397 кор. 27 сот., з котрих однак часть вплинула уже в марти с. р. Стопа процентова від вкладок 5%; процент від позичок уділованих 7%. — У Львові дня 8. марта 1897. «Товариство взаємного кредиту «Дністер».

„ДНІСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львові в домі „Просвіти“ Ринок ч. 10.

перше і одинокє руске товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним через Ем. Кард. Митр. і Преосв. Еп. Ординарияти всіх трех Епархій, обезпечає будинки, худобу, господарські знаряди, збіжжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкідливих огнєвих за можливо найнижшою оплатою.

Школи ліквідує ся і виплачує ся сейчас по пожарі а договори заключені з першими Товариствами контрасекураційними подають „Дністрові“ можність обезпечувати і виплачувати і найвищі суми.

Поліси „Дністра“ приймає Банк краєвий при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечити ся через „Дністеръ“ після всіх можливих комбінацій в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найкористнійші услїва і видає поліси і квіти в рускїм язичі.

Товариство взаїмного кредиту „Дністеръ“ стоваришенє зарєєстрованє з обмеженою порукою, приймає від своїх членів і третих лиць вклади до опроцентованя по 5%. Гарантія цілковита. Удїли по 50 корон. Позички удїляють ся тільки властителям реальностей, вільних від тягарів, за порукою двох членів. З позичок відтїгає ся десята часть на удїл.

Зголошенє о удїленє агенції в місцевостях де „Дністеръ“ не є заступлений, приймають ся. (9—?)

Поїзди залізниць

від 1 н. ст. мая 1896 після львівського часу.

Відходять зі Львова.

до Кракова	5:16	9:16 б	10:31	3:26 п	7:21	11:36 п
„ Підволочиск	6:36 п	—	10:06	2:47 п	—	11:21 п
„ (з Підзамча)	6:50 п	—	10:25	3:01 п	—	11:45 п
„ Черновець	6:46 п	—	10:01	3:21 п	—	10:51
„ Стрия	5:58	—	10:11	3:41 п	7:58	—
„ Рави рускої	—	—	9:51	—	7:41	—
„ Янова	—	—	10:21	3:36*	—	9:31
„	—	—	—	1:41**	—	—

Приходять до Львова

Зъ Кракова	5:46 п	9:31	2:06 п	7:31	9:21 б	10:06
„ Підволочиск	—	8:41	3:10 п	5:46	—	10:41 п
„ (на Підзамче)	—	8:18	2:54 п	5:21	—	10:26 п
„ Черновець	—	8:04	2:37	6:46	—	10:31 п
„ Стрия	—	8:36	2:27	—	10:46	12:46
„ Рави Рускої	—	8:51	—	6:21	—	—
„ Янова	—	8:26	6:04	—	9:30	—

*) В недїлі і свята не курсують.

**) Лише від 16 червня до 31 серпня тільки в недїлі і свята.

Ті числа, в котрих підчеркнені минити чорною лінійкою, означають пору нічну від 6:00 год. до 5:59 год. вранці.

Поспїшні поїзди напечатані товстими буквами і означені буквою п., поїзди блискавичні, при котрих нема вівів III. класи, буквою б.

Львівський час розрізняє ся від середньо-європейского (залізничного) о 36 минут, іменно коли після середньо-європейского часу єсть година 10, то після львівского єсть 10 год. 36 мин.

Цїнник львівської палати торговельної і промислової.

Львів дня 9. марта 1897.

I. Акції за штуку.

	пла- тять зл. кр.	жада- ють зл. кр.
Зеліз. г. Кар. Людв. по 200 зл. мк.	215 —	218 —
Зеліз. Львів-Черн.-Ясси по 200 зл. вальсрбл.	286 —	289 —
Банку гіпот. гал. по 200 зл. в. а.	385 —	395 —
„ кред. гал. по 200 зл. в. ав.	210 —	—
Гарбарні в Реннові по 200 зл. в. ав.	190 —	200 —
Фабрики вагонів в Сяноку перед тим Лїпінского по 500 кор. в. ав.	250 —	260 —

II. Листи заставні за 100 зл. в. ав.

Банку гіп. г. 5% в. ав. з 10% пр.	110 20	110 90
„ „ 4 1/2% „ „ лос в 50 л.	100 —	100 70
„ „ 4% „ „ в боль. по 200 К.	96 70	97 40
„ краєв. 4 1/2% в. ав. лос в 51 л.	100 50	101 20
„ „ 4% в. ав. лос в 57 л.	97 50	98 20
Тов. кред. гал. земс. 4% (перша емис.)	97 90	98 60
„ „ „ 4% лос в 41 1/2 літ	97 70	93 40
„ „ „ 4% „ в 56 літ	97 40	98 10

III. Обліги за 100 зл.

Гал. фонду пропинац. 4% в. ав.	97 70	98 50
Буков. „ 5% „ „	103 —	—
Комунальні Банку кр. 5% (2 ем.)	102 —	102 70
„ „ 4 1/2% (3 ем.)	100 10	100 80
Пожички краєв. 6% в. а. з року 1873	105 —	—
„ „ 4% „ „ 1891	—	—
„ „ 4% по 200 кор. з р. 1893	97 50	98 20
„ м. Львова 4% по 200 кор.	97 —	97 70

IV. Лоси.

Міста Кракова	25 —	27 —
„ Стаиславова	— —	— —

V. Монети:

Дукат цісарський	5 68	5 78
Наполеондор	9 51	9 61
Пів-імперіал	9 55	—
Рубель російський срібний	1 20	1 25
„ паперовий	126 50	127 50
100 марок німецьких	58 55	59 —

Руска справа

в роках 1891—1894

НАПИСАВ Н. В.

Цїна 50 кр. в. а.

3 пересилкою 55 кр.

Дістати можна в книгарни Тов. ім. Шевченка, або в Ставропільській.

Вже появилася з друку РУСКА КУХАРКА

або

Школа вареня по руски

містить 41 знаменитих зуп.

Всі печені, які тільки можливі: Волові, баранячі, вепрові і т. д.

Байцованє шинок, робленє знаменитих кишок і ковбас і т. п.

Мучні і яєчні страви

Блини — Пиззи і т. п.

Знамениті рускі пироги печені з сиром, капустою і т. п.

Робленє вкусного набїлу і т. п.

Все в рускій мові.

Цїна 70 кр.

По надїсланю переказом 76 кр. висилає франко Друкарня народова Ст. Манецкого і Спілка, Львів. Готель Жоржа.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя і посередничать в закупнї:

Свѣтло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: КАВУ по 5 кіл. посылках почт. в цїні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко ВИНО в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Інші товари по умірених цїнах. 5—12

Галицький Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 30-дневним виповідженєм і

3 1/2% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 8-дневним виповідженєм,

а всі инші находячі ся в обїгу 4 1/2% Асигнати касові з 90-дневним виповідженєм будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-дневним речинцем виповідження.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекція.

АГЕНЦІЯ ЧАСОПИСИЙ

А. ЛЯНДОВСКОГО

у Львові, Пасаж Гавсмана (Гранд-Готель) 14—?

приймає передплату на всі часописи у вских язиках і доставлює їх до дому без всякої доплати.